

Cristina Boncea

Becks merge la școală

Colecția $\sqrt{7}$

HERG BENET
P U B L I S H E R S

2016

© 2016 Cristina Boncea
© 2016 Herg Benet, pentru prezenta ediție

Editura Herg Benet

Str. Aurel Vlaicu nr. 9, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Copertă: © The Spartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BONCEA, CRISTINA

Becks merge la școală / Cristina Boncea. - București : Herg Benet, 2016

ISBN 978-606-763-049-7

821.135.1-31

Cristina Boncea

Becks merge la școală

FRAGMENTE DIN CARTE

HERG BENET
PUBLISHERS

Născută pe 1 ianuarie 1998, CRISTINA BONCEA a scris primul ei roman, intitulat „Octopussy“, la vârsta de 16 ani. „Becks merge la școală“ vine în continuarea acestuia, în anul 2016. Autoarea locuiește în prezent în București, iar activitățile sale zilnice constau în a scrie articole despre cărți pe site-ul personal cristinaboncea.com și a posta clipuri pe canalul ei de YouTube. Pe viitor, Cristina își dorește să publice cât mai multe cărți și să lucreze în domeniul literar. Visul ei este să devină traducător.

Pentru K., M. și celelalte

PARTEA I

If gay isn't your thing, close your eyes.

(parafrazare, *Sensitive Pornograph*, 21:30)

CAPITOLUL 1

De data asta e un alt fel de despărțire. Hyena e bine mersi acasă, în siguranță. Nici măcar nu a vrut să încerce să aplice pentru program, însă Becks avea tot felul de scene în minte în legătură cu viața ei dacă s-ar muta pe o perioadă scurtă în Anglia. Și, în plus, Hyena a intrat deja la un liceu din București, la profilul științele naturii – a avut de ales între asta și mate-info, dar nu a interesat-o deloc informatica. Dacă ar fi existat mate-fizică, în schimb...

În orice caz, Becks și-a făcut bagajele. Semestrul începe puțin mai devreme decât în România, așa că maică-sa și Gary, însoțiți, desigur, de Hyena, au condus-o la aeroport și i-au plătit însoțitorul de zbor. Partea asta nu e asigurată de compania care a ales-o pe Becks, alături de alți doi copii, să studieze timp de un an în Anglia. Patru materii. Bineînțeles că una dintre ele este biologia și, în rest, Becks și-a ales chimie, mate (din păcate) și engleză... adică tot un fel de științele naturii, doar că la kilometri depărtare de casă. Nu a vrut să fugă de nimic. A vrut doar să experimenteze. Și a urmărit câteva *anime*-uri *shoujo ai și yuri* pentru asta. Pe lângă alte câteva filme de gen. În finee... Cum, necum, a ajuns să plece. A visat la asta toată vara, după ce a fost anunțată că și-a câștigat

locul. Chiar i-a impresionat pe ăia de la interviu, cu tot cu dosarul și compunerea ei argumentativă. Nu cunoaște decât un singur alt copil care va pleca împreună cu ea, un tip pe nume Ciprian, dar nu are nicio treabă cu el, fiindcă locul unde va sta e plin doar de fete. FETE! Da, a avut o discuție cu Hyena pe tema asta, de fapt mai multe. Au ajuns la un consens, până la urmă. Discuția – sau discuțiile – au decurs cam așa...

Hyena: — ...

Becks: — Spune ceva!

Hyena: — ...

Și se strâmbă, aducându-și brațele pe lângă corp.

Becks își dă ochii peste cap.

Dar nu contează. În final au ajuns la concluzia că asta e cel mai bine pentru Becks, în principal pentru că e ceva ce ea își dorește să facă. „Îți meriți și tu singurătatea într-o familie bogată“, i-a mai spus ea soră-sii, iar Hyena nu a avut ce comenta la asta. Deși amândouă știu că singurătatea în familia lor e mai degrabă un dezavantaj imens. Dar cine știe cum o va afecta pe Hyena? Nu e la fel ca atunci când a fost plecată la spital. Acum e sănătoasă și poate profita de o viață normală, fericită – viața de liceu. Are șansa de a fi independentă. Becks ar mai fi putut găsi o mie de argumente pentru a-i explica de ce plecarea ei timp de un an e o idee bună, dar amândouă știau ce urma să se întâmple. Iar Becks i-a spus din nou „Nimeni nu poate să te înlocuiască pe tine“ și apoi a înghiontit-o ușor în umăr, așa că Hyena a renunțat la încercarea ei de a o convinge să rămână. Candie și Gary nu au avut absolut nimic de comentat. Cu atât mai puțin Gary, care s-ar fi supărat doar dacă Becks ar fi ajuns pe undeva aproape de locul său de naștere – *little does*

he know că și asta e unul dintre planurile lui Becks. Doar nu se duce acolo să respecte regulile... Bani părinților, treaba ei. Se va strecura, va pângări toate camerele din casă, va râde, se va droga, va mânca porcării și poate își va găsi marea dragoste. Abia așteaptă! Totul e minunat.

Becks e acum în avion și stă pe locul de lângă aripă. O parte din ea se tot mișcă o dată cu vântul, dar asta nu o sperie pe Becks. Peisajul de dedesubt nu e prea spectaculos, fiind acoperit de nori, însă ea e prea ocupată cu muzica din căști și cocktail-ul pe care și l-a comandat pentru a fi atentă. Însoțitoarea sa de zbor doarme pe scaunul de lângă și nu-i acordă niciun pic de atenție. E de parcă viața i s-a schimbat în sfârșit la *180 de grade*; în sfârșit ceva diferit!

Nu știe în cât timp va ajunge, dar nu-și dorește o călătorie prea scurtă. Ceilalți au plecat deja cu o săptămână înaintea, pentru a se acomoda cu zona liceului privat, însă Becks a mai rămas în țară pentru cumpărături de ultimă oră. Vremea e călduroasă, încă, iar soarele strălucește la fel de tare ca atunci, ca pe tot parcursul acelei minunate veri. Se gândește că ultimul an de gimnaziu a fost un *fail* destul de mare și abia a reușit să nu rămână corigentă la ceva. Toate i-au mers prost, dar chestia asta nu a afectat-o, pentru că se gândea mereu la aplicația trimisă pentru liceu, se concentra să memoreze răspunsurile pentru interviu, își tot imagina cât de mișto o să fie când va locui singură, fără părinți. Visul oricărui adolescent... Deși cu toții știm că Becks nu e un adolescent obișnuit. Hyena a făcut bine că a rămas în țară. Ei chiar i se potrivește aerul intelectual și seriozitatea cu care sunt tratate materiile într-un liceu din București. Pe ea n-o

deranjează inegalitatea dintre colegi, ideologiile învechite ale profesorilor și multitudinea de cunoștințe inutile pe care trebuie să le acumuleze. Hyena vede toate acestea ca pe ceva normal în dezvoltarea ei, însă Becks nu mai suportă. Patru materii și mult timp liber. Un spațiu în care să existe numai persoane de vârsta ei. O viață unde are dreptul să ia propriile decizii, fără să se consulte cu nimeni. O viață de om matur. Va reuși să treacă de acest an, școlar vorbind. Cât despre orice altceva, Becks e mai mult ca sigură că viața i se va schimba total. Că totul va fi paradis. Becks e sigură că Anglia e locul perfect pentru ea, că micul oraș aproape de Londra unde merge este răspunsul la toate visurile ei, compuse pe parcursul ultimului an petrecut în București. Speră din toată inima să fi luat o decizie bună, să reușească să facă tot ce și-a propus. Sau să-i facă *pe toți* pe care și i-a propus. *Pe toate*, mai exact.

În avion, Becks zâmbește ca o senilă, adâncită fiind în gândurile și muzica ei.

Change your ways while you're young...

Fix asta și face.

CAPITOLUL 2

Oamenii nu înțeleg majoritatea lucrurilor pe care le văd. Da, toți suferă de Octopussy. Și realitatea le aparține doar celor care o trăiesc. Adolescenții sunt viitorul. Și câțiva adulți care și-au păstrat sufletul ancorat în tinerețe. Dar, în rest... epave peste epave, dezamăgiri de ființe umane, niște scârboșenii. Adevărul este următorul: habar n-ai ce se petrece în mintea puștiului tău. Habar n-ai că nu are treabă cu hormonii sau pubertatea, că astea sunt scuze. Sau, dacă nu sunt, că puștiului tău îi apar în minte și în instinct mult mai devreme decât ai crede. „Puiul mamei, poartă-te frumos cu fetița...” – de parcă ar avea mamele idee că acești băieței adorabili își imaginează fetița respectivă dedesubtul lor, umilă, în pat, strigându-le numele. Sau proiecții asemănătoare, doar că ei încă nu știu cum se numește asta: „Sex”. Același lucru se întâmplă și cu fetițele, atât că ele înțeleg mai bine și mai repede. Da, băieții și fetele sunt crescuți în mod diferit, educați altfel. E o boală. Dar câte boli nu există? Și totuși, oamenii încă sunt surprinși când doi copii de zece ani se sărută cu limba în fața blocului. „Nu știu ce fac, sunt mici...” V-aș sugera să vă gândiți din nou. Pentru că, după voi, orice căcat e o

boală psihică, orice deviație a gândirii e Octopussy. Pentru că bolile mintale și fizice sunt două categorii diferite și numai cea din urmă poate fi luată în serios cu adevărat. Nimeni nu zice nimic când o persoană care suferă de-o boală gravă este diagnosticată greșit, pentru că nimeni nu poate fi sigur de la început... Însă toți sunteți psihologi; toți puteți identifica o problemă mintală la prima vedere, ba chiar să mai prescrieți și tratament și apoi să vă faceți cruce – ferească-vă bunul Dumnezeu de așa ceva! Că doar acum cincizeci de ani oamenii nu făceau sex. Ei erau mult prea ocupați cu munca. Iar chestia asta a fost atât de importantă, încât fiecare nume de om „serios“ de pe vremea aia ne este cunoscut și nouă astăzi. Am să las un citat... „*Nobody in the world, nobody in history, has ever gotten their freedom by appealing to the moral sense of the people who were oppressing them.*“ – Assata Shakur. Așa că nu puteți schimba nimic. Nu puteți decât să acceptați lucrurile care vă depășesc și să încercați să înțelegeți că lumea evoluează, că totul se schimbă, că nimic nu se pierde, ci totul se transformă.

Asemenea gânduri are Becks în legătură cu romanul unchiului său, care s-a dovedit a fi o mare pierdere de timp pentru ambii. Mai mult pentru el, bietul Philip. Ea se întreabă adesea ce țărăneli în cap o mai avea omul ăsta, el, cel care i-a plăcut o bună bucată de timp înainte să realizeze de fapt cât de banal e și cât de plin de frustrări. Și totuși, dorința ei ascunsă e să-l facă să înțeleagă aceste lucruri. Să-i deschidă ochii, așa cum credea el că ochii i-au fost deschiși de către marea sa descoperire... Bleah! Becks abia așteaptă să povestească cuiva din noul ei liceu despre asta și să

audă părerile celorlalți. Nu îi e frică de ei, că o vor judeca. Nu-și permite să-și petreacă timpul cu oameni inferiori, cu mintea cât o nucă. Mereu trebuie să se corecteze... Nu vor fi oameni, ci doar ELE, multe fete tinere și drăguțe, asemenea ei. Cam astea îi sunt gândurile în timp ce avionul ajunge la destinație și aterizează în aeroportul din Londra, unde o așteaptă o mașină personală special închirată pentru a o duce în campus. Liceul e doar o clădire mică în comparație cu universitatea din apropiere, dar Becks nu se poate gândi încă așa de departe în viitor, nu știe dacă vrea să devină medic veterinar în Anglia sau în România. Aceste decizii mai pot aștepta, pentru că, printr-o magie, Becks își ridică privirea și vede oameni și străzi derulându-se prin geamul mașinii în care s-a urcat fără să conștientizeze. Șoferul e un bărbat tânăr, îmbrăcat la costum. Bagajele ei sunt în spate. Abia acum își amintește cum bărbatul a întâmpinat-o și i-a deschis portiera. Nu-și amintește numele lui, însă asta e în ordine... Becks își permite să se scufunde în continuare în gândurile care au urmărit-o în ultimul an și aproape adoarme atunci când micul Ford se oprește, iar șoferul îi scoate valizele din portbagaj. Totul a fost deja plătit și asigurat de către Candie și Gary, așa că tot ce trebuie Becks să facă acum e să meargă la secretariat, să semneze o hârtie și să ajungă în camera care i-a fost repartizată. Se trezește repede la viață când privește în jur și vede copaci înalți, chestie care îi dă impresia că e în mijlocul nicăierului. Chestie care de asemenea o încântă la maxim. John sau cum l-o fi chemând își ia la revedere și întoarce mașina spre drumul pe care a venit. Becks își târșăie cele două valize imense prin parcare și zărește intrarea

principală a liceului, după care vede casa în care urmează să fie cazată. Își scoate căștile și zâmbește în continuare în timp ce merge în pas grăbit, căci afară începe să plouă. Da, *this is it*. Noua ei viață.

CAPITOLUL 3

Hyena a făcut-o să-i promită că-i va descrie în detaliu tot ce vede, de la camera ei până la colegi. Becks nu e genul de persoană care să memoreze detaliile din jur, însă de data asta a făcut un compromis și a hotărât să deschidă bine ochii, iar înainte de orice să observe și să-și facă o notă mentală – „da, asta e ceva despre care Hyena ar vrea să afle“. Așa că imediat ajunsă în cameră (goală, fiindcă ceilalți sunt într-o excursie sau un tur sau ceva de genul), îi scrie pe Facebook o scurtă compunere.

„Draga mea Hyena, surioară, sis... Patul este mic, mult prea mic. Nu mai am loc să dorm pe diagonală, așa cum făceam acasă. Nu aveam prea mult loc nici când împărțeam patul tău, dar asta-i deja altă treabă... În fine. Patul meu e mic și vechi și are cuverturi gri și vechi. Pute a detergent ieftin. Totul pare vechi și nașpa în camera asta. Pereții sunt albi și pătați, ca și cum s-ar fi pișat cineva pe ei. Fereastra e minusculă, dar totuși am vedere la o fântână arteziană drăguță, care se află în spatele liceului, dar despre asta mai târziu. Revenind la camera mea – mă irită la maxim. Am un birou, iar colega mea, oricine ar fi ea, are de asemenea un birou, chiar lângă patul ei. Sunt surprinsă cum de au avut loc atâtea obiecte de mobilier

în văgăuna asta. Patul ei mi se pare puțin mai mic decât al meu, dar asta ar putea fi doar o vedenie de-a mea. Știi că celălalt e patul ei, și nu al meu, fiindcă are o fotografie înrămată pe noptieră... În poză sunt probabil părinții ei și cu ea, iar întreaga familie pare rusă. Abia aștept s-o cunosc. Nu știi cum o cheamă. Nu-ți pot descrie prea bine camera, fiindcă e nașpa. În schimb, pot să-ți spun despre lucrurile pe care le-am observat în timp ce-mi căram bagajele prin ploaie până la casa asta emo. Mdea... Deci sunt zece locuri de parcare, multe uși identice vopsite în vișiniu, iar chiar lângă biroul administrativ se găsește un pom cu frunze lungi și strâmte. Tu mi-ai spus să fiu atentă la detalii. Suntem înconjurați de pădure, ca la mama naibii. Așa te simțeau tu la spital? Sau nici nu vă lăsa să vă uitați afară? Ideea e că momentan sunt la căldurică și mă plictisesc. Pupix. Tu ce mai faci?“

Becks apasă pe *Enter*, apoi cască fără să-și pună mâna la gură. Nu știe ce altceva să-i scrie și e mega obosită. Vrea să-și continue somnul din mașină. După ce-și schimbă hainele de stradă cu niște pijamale, își prinde părul în coadă și se bagă în pat. Măcar perna e moale și confortabilă. Închide ochii și adoarme instant.

Pe la șapte jumate după-amiaza (ora Angliei), ușa se deschide și voci năvălesc de pe hol. Becks nu vrea să-și deschidă ochii și să se ridice din pat, chiar dacă își dă seama că ceilalți elevi tocmai s-au întors de unde naiba fuseseră plecați... Voia să o cunoască pe probabila rusoaică, și totuși capul ei era greu și se simțea amețită. Zgomotul din cameră o face pe Becks să creadă că cealaltă fată caută prin niște hârtii... sau caută ceva anume, fiindcă se tot mișcă. Întredeschide ochii și vede un obiect zburând prin

cameră. Îi deschide de-a binelea când își dă seama că e un sutien.

— Bună, îi spune Becks, ridicându-se în fund.

Blonda se întoarce cu fața la ea, însă e deja prea târziu – s-a îmbrăcat cu o bluză lălâie prin care nu se vede nimic.

— Bună. Eu sunt Sasha. Tu ești Becks, nu? Din România?

Întrebările ei repetate deja o enervează pe Becks, plus că tipa mai are și o voce stridentă, de cățea. Sigur nu e rusoaică.

— Tu de unde ești? o întrebă ea.

— Suedia.

A, așa se explică... Lui Becks nu-i prea vine să se ridice din pat, dar totuși ceva inteligent îi trece prin minte.

— Când e cina?

Sasha se uită la ceasul ei de la mâna dreaptă (!!!) și răspunde, cu același accent ascuțit:

— În douăzeci de minute.

Cam pe atunci trebuie să fie și ceremonia de deschidere. Becks nu e sigură dacă e ok să coboare în pijamale, dar presupune că nu. Are o idee șmecheră, așa că o întrebă pe Sasha:

— Auzi, ai și tu ceva de îmbrăcat? Eu nu mi-am deschis încă valizele, și face semn cu capul înspre cele două monstruoziități din stânga ei.

Sasha, în schimb, se strâmbă la ea și lasă baltă hârtiile peste care se uita, pe birou.

— N-am, îi spune ea bătoasă și iese din cameră.

Becks oftează. Se uită la telefon, stând încă în pat, să vadă dacă i-a răspuns Hyena. „:)) bine și mișto de tine“. *Fuck.*

Două mese de doișpe persoane puse una lângă alta, ca la nunți. Becks coboară purtând un pulover tricotat și colanți, plus șosețele cu broscuțe vârate în papuci mari de casă. Multe fete de la masă poartă rochii și ținute elegante, însă Becks se duce și se așază între Sasha și o altă tipă, îmbrăcată asemănător cu ea. Nu mai lipsește nimeni. În fața lor, stă o femeie în jur de treizeci de ani, machiată strident și purtând un sacou cu umeri mult prea înalți, care îi dă un aer caraghios, precum pomeții Angelinei din *Maleficent*. E liniște. Becks icnește înăuntrul ei.

— Bună seara, domnișoarelor, și bine ați venit la liceul St. Mary! După cum știți, toate veți locui sub acest acoperiș pentru următoarele două semestre. Exceptând contrariul, spune femeia victorioasă. Înainte să luăm cina împreună, aș dori să mă prezint. Numele meu este Marlene D. și sunt răspunzătoare pentru această casă. Priviți-mă ca pe o îndrumătoare și simțiți-vă libere să veniți la mine cu orice problemă. Sunteți deja conștiente de regulile pe care trebuie să le respectați, din moment ce ați semnat regulamentul, nu?, așa că nu mai rămâne să vă spun decât atât: Mult succes!

Acestea fiind zise, se pun toți pe mâncat. Lui Becks nu-i place mâncarea – tocăniță de ceva cu salată de varză albă fără pic de oțet și o mini-tartă cu căpșuni pentru desert. Școala nu începe decât peste două zile, așa că Becks mai are încă timp să se familiarizeze cu celelalte fete. Se gândește cum va reuși să rețină atâtea nume. Poate că totuși nu trebuie să le rețină pe toate...

SFÂRȘIT
FRAGMENTE DIN CARTE

CUPRINS

PARTEA I

Capitolul 1	9
Capitolul 2	13
Capitolul 3	17
Capitolul 4	21
Capitolul 5	24
Capitolul 6	28
Capitolul 7	33
Capitolul 8	36
Capitolul 9	40
Capitolul 10	43
Capitolul 11	47
Capitolul 12	51
Capitolul 13	55
Capitolul 14	60
Capitolul 15	64
Capitolul 16	68
Capitolul 17	73
Capitolul 18	78
Capitolul 19	82

PARTEA a II-a

Capitolul 20	91
Capitolul 21	94
Capitolul 22	98
Capitolul 23	103
Capitolul 24	107
Capitolul 25	114
Capitolul 26	119
Capitolul 27	123

PARTEA a III-a

Capitolul 28	131
Capitolul 29	134
Capitolul 30	139
Capitolul 31	144
Capitolul 32	152
Capitolul 33	157

EPILOG	165
---------------------	-----

Bun de tipar: aprilie 2016. Apărut: 2016.

Editura Herg Benet:

Str. Aurel Vlaicu nr. 9, București, România.

E-mail: editor@hergbenet.ro

www.hergbenet.ro

După ce au fost subiect de studiu pentru boala Octopussy descoperită de unchiul lor, gemenele Becks și Hyena sunt obligate să se despartă. De data aceasta, Becks pleacă la liceu în Anglia. Pentru ea, școala însă nu va fi decât un pretext pentru a experimenta cât mai mult – de la sex dezinhibat, până la dragoste și prietenie – totul departe de casă, de Hyena și de mediul familiei sale... ciudate. Detestată de cercul noilor colege, acceptată așa cum este, în cele din urmă, dar și îndrăgostită de tânăra Natty, Becks încearcă să afle răspunsuri clare la întrebările aparent inexplicabile care au condus-o până în acest moment al vieții sale. Ce are de făcut? Ce înseamnă normal și ce nu? Care sunt limitele? Care este adevărul? Poate fi oare el aflat? Și cu ce riscuri?

“După ce a stârnit controverse aprinse cu debutul ei, *Octopussy*, Cristina Boncea nu s-a mulțumit doar să stea pe margine și să privească, ci a dus povestea mai departe, în stilul ei deja bine conturat, fără compromisuri: *Becks merge la școală* este și mai îndrăzneată, și mai șocantă pentru ipocriți, cu umor și mesaj pe care va trebuie să le descoperiți cu fiecare pagină. În romanele Cristinei nu găsești nimic din ce e superficial, ușor, la îndemână pentru toată lumea, ci dimpotrivă – găsești excepțiile, renegații, pe cei diferiți, neîncadrați în tipare. Sunt despre libertate, până la urmă. Libertatea pe care nu o vei găsi niciodată ascultând de ceilalți. Nu sunt doar cărți pentru adolescenți, sunt pentru oricine crede că literatura trebuie să-ți spună adevăruri, nu să te consoleze cu minciuni confortabile.”

(Cristina Nemerovschi)

www.hergbenet.ro

9 786067 630497 >